

Droga Mamo, Drogi Tato!

Jeżeli u swojego dziecka zaobserwowaliście występowanie któregokolwiek z poniższych problemów, w celu uzyskania pomocy zgłóście się do terapeuty Integracji Sensorycznej.

Dziecko:

- bywa niespokojne, drażliwe, impulsywne;
- jest lękliwe;
- ma problemy z koncentracją uwagi, nie doprowadza rozpoczętych czynności do końca;
- ma słabą koordynację ruchową, kłopoty z równowagą (potyka się, przewraca, słabo wycina i rysuje);
- jest wrażliwe na różnego typu bodźce: hałas (zatyka uszy), nie zwraca uwagi lub nadmiernie reaguje na ból, zimno, jada tylko wybrane potrawy o określonej konsystencji lub smaku, jest wrażliwe na zapachy;
- unika zabaw związanych z brudzeniem rąk;
- niechętnie dotyka określonych zabawek lub przedmiotów;
- nie lubi chodzić na boso po piasku, trawie;
- nie lubi określonych tkanin ubraniowych, drażnią je metki przy ubraniach;
- nie lubi mycia twarzy i włosów, czesania, obcinania paznokci;
- jest nadpobudliwe lub stale w ruchu (biega, skacze, huśta się, wspina, kręci się wokół własnej osi);
- ma kłopoty z czynnościami samoobsługowymi (samodzielne jedzenie, ubieranie się);
- ma kłopoty w nauce (z czytaniem, pisanem, liczeniem);
- nie lubi zabaw ruchowych i gier sportowych;
- szybko się męczy;
- ma chorobę lokomocyjną;
- ma nienaturalny lęk przed wysokością, ruchem, upadkiem;
- podczas pracy przy stoliku (np.: odrabianie lekcji) często podpira głowę;
- nieprawidłowo chwyta kredkę, długopis;
- ma trudności z nauczeniem się nowych zadań ruchowych takich jak np.: jazda na rowerze, rolkach;
- ma opóźniony rozwój mowy;
- preferuje siedzący tryb życia np.: oglądanie telewizji, gry na komputerze.

Metoda Integracji Sensorycznej jest jedną z najnowszych kompleksowych metod terapeutycznych. Stosowana jest z powodzeniem terapii dzieci z opóźnieniami w rozwoju psychoruchowym, trudnościami w nauce szkolnej (również ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się), nadpobudliwością psychoruchową, a także u dzieci z zaburzeniami przetwarzania słuchowego. Jako metoda wspomagająca stosowana jest również u dzieci z różnego typu zaburzeniami o podłożu neurobiologicznym takich jak: Autyzm, Zespół Aspergera. W zaburzeniach czynności ośrodkowego układu nerwowego – zespole Mózgowego Porażenia Dziecięcego. Oraz w zespołach genetycznych takich jak np.: Zespół Downa, Zespół Kruchego Chromosomu X.